

Sygn. akt VI Ga 66/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 lipca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Renata Bober

Sędziowie: SO Beata Hass-Kloc (spr.)

SO Anna Walus-Rzasa

Protokolant: st. sekr. sądowy Joanna Kościak

po rozpoznaniu w dniu 08 lipca 2013 r. w Rzeszowie

na rozprawie

sprawy z powództwa: P. G.

przeciwko: K. G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego od wyroku Sądu Rejonowego w Przemyślu
V Wydziału Gospodarczego z dnia 17 września 2012 r., sygn. akt V GC 169/12

oddala apelację.

Sygn. akt VI Ga 66/13

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 8 lipca 2013r.

Pozwem wniesionym w sprawie powód P. G., prowadzący działalność gospodarczą pod firmą Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Handlowo - Usługowe (...) domagał się zasądzenia od pozwanego K. G., prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zakład Produkcyjno - Handlowy (...) kwoty 11.271,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 czerwca 2011r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu.

Na uzasadnienie powyższego podał, że pozwany w dniu 6 maja 2011r. kupił od powoda deski o wartości 14.271,30 zł. Należność uregulował tylko częściowo poprzez zapłatę zaliczki w wysokości 3.000 zł. Pozostała część objęta jest pozwem.

W dniu 30 kwietnia 2012r. Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w Przemyślu wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym .

Od powyższego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia od powoda kosztów procesu. Pozwany przyznał, że zawarł z powodem umowę sprzedaży. Nie

zakwestionował także należności na jaką opiewa faktura wskazana przez powoda. Przyznał, że ma problemy finansowe o czym informował powoda i prosił o prolongatę w spłacie należności.

Powód, pismem procesowym z dnia 31 sierpnia 2012r., podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko.

Wyrokiem z dnia 17 września 2012r. Sąd Rejonowy Sąd Gospodarczy w Przemyślu zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 11.271,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 6 czerwca 2011r. do dnia zapłaty (pkt. I) oraz zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.981 zł tytułem zwrotu kosztów procesu (pkt. II).

Sąd ustalił, że bezspornym między stronami było to, że pozwany w dniu 6 maja 2011r. kupił od powoda 37,45m³ desek, za które zobowiązał się uiszczyć tytułem ceny kwotę 14.271,30 zł z terminem płatności należności przelewem na dzień 5 czerwca 2011r. Pozwany uiszczył na rzecz powoda zaliczkę w wysokości 3.000 zł. Pozostałej części ceny pozwany nie zapłacił. Wezwanie pozwanego do zapłaty okazało się bezskuteczne.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd przyjął, że strony łączyła umowa sprzedaży (art. 535 kc) oraz, że pozwany nie kwestionował ani jej przedmiotu, ani wysokości ustalonej ceny, ani kwestii, że po zapłaceniu powodowi zaliczki pozostała mu do zapłaty kwota 11.271,30 zł.

Dalej Sąd zaznaczył, że faktyczną przyczyną braku dalszej zapłaty ze strony pozwanego były jego kłopoty finansowe, co oczywiście zdaniem Sądu nie może zwalniać pozwanego do spłaty swojego zobowiązania. Sąd dodał, że pozwany nie wykazał zasadności podniesionego w sprzecznie zarzutu, a to, że uzgodnił z powodem prolongatę należności objętej pozwem.

Sąd odniósł się także do nieuwzględnienia zarzutu pozwanego dotyczącego niewłaściwości sądu powołując się na przepisy art. 34 kpc oraz 454 kc. Konkludując wskazał, że pozwany nie wykazał, że strony na piśmie zawarły umowę prorogacyjną z art. 46 kc o poddanie sporów wynikających z dokonywanych transakcji pod właściwość innego sądu.

Jako podstawy prawne swojego rozstrzygnięcia Sąd wskazał art. 535 kc, art. 6 kc, art. 481 § 1 kc oraz art. 98 kpc.

Powyższy wyrok został zaskarżony apelacją pozwanego w całości. Wyrokowi zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 6 kpc. Wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez oddalenie powództwa w całości.

W uzasadnieniu powyższego skarżący zarzucił, że Sąd I instancji nie miał podstaw, aby uznać twierdzenia pozwanego o prolongacie w spłacie należności za nieprawdziwe. Jego zdaniem dokumenty przedstawione przez powoda także temu nie przeczyły.

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Sąd Okręgowy rozpoznając przedmiotową apelację uznał, iż nie zasługuje ona na uwzględnienie, dzieląc tym samym ustalenia dokonane przez Sąd I instancji i uznając zastosowane przez niego przepisy za prawidłowe.

Poza sporem w niniejszej sprawie było zawarcie pomiędzy stronami umowy sprzedaży, na mocy której pozwany kupił od powoda 37,45m³ desek za cenę 14.271,30 zł. Bezspornym było także to, że pozwany na poczet w/w kwoty zapłacił powodowi zaliczkę w wysokości 3.000 zł.

Pozwany nie kwestionował ani zawarcia umowy sprzedaży, ani jej przedmiotu, ani także wysokości ustalonej w umowie ceny sprzedaży. Nadto nie zakwestionował zasadności wystawionej na jego rzecz przez powoda faktury VAT nr (...), jej wysokości oraz faktu jej doręczenia pozwanemu.

Jedynym materialnoprawnym zarzutem jaki podniósł pozwany był zarzut przedwczesności wytoczonego powództwa. Pozwany argumentował bowiem, że powód wyraził zgodę na prolongatę należności objętej pozwem.

Sąd Okręgowy podziela w tej kwestii stanowisko Sądu I instancji, iż powyższego zarzutu pozwany nie udowodnił. Zgodnie z treścią art. 6 kc ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Powyższe oznacza, że pozwany podnosząc zarzut dotyczący prolongaty winien był go udowodnić, co jednak nie nastąpiło. Prolongaty zaś, wbrew twierdzeniom pozwanego, nie dowodzą dokumenty przedłożone przez powoda.

Reasumując w związku z tym, że pozwany we wniesionej apelacji nie podniósł żadnego zarzutu który zmierzałby do jej uwzględnienia, Sąd na podstawie art. 385 kpc oddalił apelację jako oczywiście bezzasadną.

Zarządzenie:

1. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu,
2. Po wykonaniu akta zwrócić SR w Przemysłu.